

4. Łagodność i gorliwość

Owoce zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie.

Przeciw takim [cnotom] nie ma Prawa.

[Ga 5,22-23]

1. Bóg:

a) objawia swoją naturę (charakter = Miłość) prorokom:

- Eliaszowi – w łagodnym powiewie wiatru [1 Krl 19,10-13],
- Izajaszowi – ten, który nie złamie trzciny nadłamanej [Iz 42,1-4];

b) Mesjasz mówi o samym sobie: jestem cichy i pokornego serca [Mt 11,28-30].

2. Znaczenie słowa „cichość” w Biblii:

a) hebr. *anav* – niższa pozycja społeczna i w rodzinie, rola sługi: polecenie naśladowania dzieci [Mt 18,1-4], pozycja dzieci w czasach Jezusa = sługa, pomoc dla rodziców [Ga 4,1-2];

b) hebr. *anawah* – łagodność która uśmierza zapalczywość [Prz 15,1a];

c) gr. *tapeinophrosune* – pokora [Za 9,9];

d) gr. *prautes* – cichość [Mt 5,5].

Mówiąc o łagodności jako owocu Ducha myślimy o wszystkich czterech znaczeniach. Cechą charakteru sługi Jahwe u Izajasza jest właśnie a+b+c+d. Cichość = łagodność jest cechą Boga!

3. W jaki sposób w życiu Jezusa objawiała się jego łagodność:

a) wobec kobiety cudzołożnej [J 8,1-9],

b) będąc przed Piłatem [J 19,9-11].

Boża cichość zawiera w sobie też odwagę i skuteczność.

4. Rozważmy scenę wyrzucenia kupców ze świątyni:

a) Jezus widział stragany dzień wcześniej, jednak Jego gniew nie wygasł [Mk 11;11-12,15-17];

b) nie odstraszył chorych bezpośrednio po tym wydarzeniu, sami przyszedli i uzdrowił ich [Mt 21,12-14];

c) nie odstraszył uczniów, choć zapewne byli zszokowani [J 2,13-17].

To wydarzenie pokazuje Bożą cichość i łagodność, która idzie w parze ze stanowczością, odwagą i gorliwością, w przeciwieństwie do współczesnych poglądów, według których cichość i łagodność jest cechą ludzi słabych. W Kościele także często dominuje ckliwy i liryczny obraz Jezusa, który pomimo łagodności jest odważny i gorliwy.

5. Gorliwość to nie jest entuzjazm lub zapał, lecz dojrzała postawa serca i czyny wynikające z pełnego oddania się Bogu oraz pragnienia pełnienia Jego woli [J 4,31-34].
6. Charakter chrześcijanina powinien łączyć w sobie dwie cechy dobrego i wiernego sługi: cichość i gorliwość.
7. Cichość i gorliwość:
  - a) potrzeba równowagi pomiędzy cichością a gorliwością w charakterze chrześcijanina;
  - b) tylko cichość = stagnacja, tylko gorliwość = brak umiejętności kompromisu, „aktywizm”, czasem nawet postawa fanatyczna;
  - c) rola cech wrodzonych, predyspozycji:
    - cichość (łagodność) to dużo trudniejsze wyzwanie dla sangwiników, choleryków,
    - gorliwość i śmiałość, odwaga cywilna są trudniejszym wyzwaniem dla flegmatyków i melancholików;
  - d) napominanie: przyjmowanie i udzielanie napomnień [1 Tm 5,1];
  - e) rozwiązywanie konfliktowych sytuacji.
8. Przejawy braku łagodności – częsty problem liderów i różnych „mocnych osobowości”:
  - a) grzechy języka: uniesienie, gniew, wrzaskliwość [Ef 4,31], język konfrontacyjny, kłótność, nieuprzejmość, opryskliwość;
  - b) apodyktyczny sposób rozmawiania, przekonywania: w rodzinie, we wspólnocie, w pracy [2 Tm 2,24-25];
  - c) dominująca, „inwazyjna” osobowość, wodzirej, który w każdym towarzystwie ma rację, nie umie słuchać innych, robi dużo szumu wokół siebie, wokół swojej służby, swojej pracy;
  - d) brak umiejętności współpracy z zespołem, za wszelką cenę forsowanie swoich koncepcji, „orłom pozwalamy odlatywać”;
  - e) brak umiejętności słuchania [Jk 1,19], w towarzystwie udaje, że słucha, za to w myśli już układa swoją kolejną wypowiedź;

- f) obnoszenie się ze swoją krzywdą [Jr 30,15];
- g) zażarta walka o swój interes [1 Kor 6,6-7]: w moich sprawach: mam być cichy i łagodny, w Bożych sprawach: gorliwy i odważny!

9. Przejawy braku gorliwości i odwagi:

- a) ospałość, lenistwo duchowe (grzech główny przeciwny gorliwości);
- b) brak modlitwy, ospałe uczestniczenie we Mszy św, ciche śpiewanie, słaba modlitwa;
- c) brak hojności (czas, pieniądze), sknerstwo, skąpstwo duchowe [2 Kor 9,5-7];
- d) brak służby;
- e) brak odwagi, milczenie wobec zła;
- f) chowanie w sobie pretensji, niezadowolenia, gniewu [Ef 4,26];
- g) lęk przed wypowiedzeniem odrębnego zdania – skutek: hodowanie „gorzkiego korzenia”, szemranie, narastanie problemu;
- h) postawa roszczeniowa wobec wspólnoty.

10. Jak wzrastać w łagodności i gorliwości? Czy przemiana jest możliwa:

- a) walka duchowa = ujarzmić cechy przeciwne: gniew i lenistwo (grzechy główne),
- b) pozwolić się okiełznać i skruszyć Duchowi Świętemu,
- c) być wytrwałym w modlitwie,
- d) wpatrywać się w świętych – Maryja i inni,
- e) korzystać z daru wspólnoty: mnóstwo świadków, napominanie, zachęcanie,
- f) przymierze = „łagodnie i cicho zdefiniowana gorliwość”.

Jezu cichy i pokorny, gorliwy i odważny, uczyn serce me, według serca Twego...

11. Pytania dla grup dzielenia:

- a) **czy umiem przyjąć napomnienie lub zwrócenie mi uwagi?**
- b) **czy często mi się zdarza żałować wypowiedzianych w emocjach słów?**
- c) **czy chowam w sobie urazy, czy potrafię je wypowiedzieć?**
- d) **czy potrafię reagować na dostrzegane zło, niesprawiedliwość?**
- e) **czy jestem oddany, poświęcony sprawie budowania wspólnoty?**